

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3Tos/18/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6319010254
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6319010254.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slavoj Sendeckého a sudcov JUDr. Mária Šuleja a JUDr. Jozefa Ryanta, v trestnej veci odsúdeného A. F. za zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, 4 písm. b/ Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí dňa 26. februára 2020, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Brezno sp. zn. 4Nt/21/2019 zo dňa 25.11.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného A. F. zamietá.

odôvodnenie:

Uznesením sp. zn. 4Nt/21/2019 zo dňa 25.11.2019 samosudca Okresného súdu Brezno podľa § 399 ods. 2/ Tr. por. zamietol ako nedôvodný návrh odsúdeného A. F., nar. XX.XX.XXXX, na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Brezno pod sp. zn. 3T/56/2015 zo dňa 15.08.2019.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí zo dňa 25.11.2019 sťažnosť, ktorú písomne zdôvodnil podaniami zo dňa 27.12.2019 a 19.01.2020. V sťažnosti namietal, že jeho návrh na obnovu konania z dôvodov podľa § 394 ods. 1, § 394 ods. 4 písm. b/ Tr. por. je logický a zrozumiteľný, keďže došlo k novele ust. § 212 Trestného zákona. Na podporu svojich tvrdení súdu poskytol stanovisko Ministerstva spravodlivosti SR a právne vysvetlenie zákona č. 314/2018, ktorým sa menil Trestný poriadok. Zdôraznil, že skutok, za ktorý bol odsúdený, bol v pôvodnom konaní nesprávne právne kvalifikovaný, pričom uložený trest doposiaľ nevykonal. Práve nesprávna právna kvalifikácia skutku, keď súd vyhodnotil vlámanie ako spáchanie skutku závažnejším spôsobom konania, a nevypočítanie ním navrhovaných svedkov, sú novými skutočnosťami alebo dôkazmi súdu skôr neznámymi, ktoré v jeho prípade môžu odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste. Povinnosťou okresného súdu pritom bolo, aby sa v napadnutom uznesení zákonným spôsobom vysporiadal so všetkými ním tvrdými skutočnosťami.

Pokiaľ ide o stanovisko Najvyššieho súdu SR sp. zn. Tpj 78/2011 na zjednotenie výkladu zákona v otázkach právnej kvalifikácie skutku vykazujúceho znaky jednočinného súbehu trestného činu krádeže vlámaním podľa § 212 Tr. zák. a trestného činu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 Tr. zák. spáchaného závažnejším spôsobom - vlámaním, toto je podľa odsúdeného nesprávne a nezákonné, aj preto Ministerstvo spravodlivosti SR iniciovalo zmenu Trestného zákona. Ust. § 394 ods. 4 písm. b/ Tr. por. potom umožňuje podanie návrhu na obnovu konania z vyššie uvedených dôvodov. Na podporu svojich tvrdení odsúdený poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3To/55/2019 a 3To/75/2018, v zmysle ktorých krajský súd vyššie uvedené stanovisko Najvyššieho súdu SR neakceptoval. Z uvedených dôvodov navrhol, aby súd jeho návrhu na povolenie obnovy konania vyhovel.

Podľa § 192 ods. 1/ Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokmi napadnutého uznesenia.

Po postupe v zmysle tohto ustanovenia dospel krajský súd k záveru, že sťažnosť odsúdeného nebola dôvodne podaná, pretože v posudzovanom prípade neboli splnené zákonné podmienky obnovy konania v zmysle obsahu ust. § 394 ods. 1/ Tr. por.

Zo spisového materiálu je zrejmé, že rozsudkom Okresného súdu Brezno sp. zn. 3T/56/2015 zo dňa 06.07.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/126/2016 zo dňa 06.12.2016 bol odsúdený uznaný vinným zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, 4 písm. b/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1/ Tr. zák., za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2,5 roka nepodmienečne, na výkon ktorého bol zaradený o ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň súd podľa § 42 ods. 2/ Tr. zák. zrušil vo výroku o treste rozsudok Okresného súdu Brezno sp. zn. 1T/133/2014 zo dňa 04.03.2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 287 ods. 1/ Tr. por. odsúdenému uložil povinnosť nahradiť poškodenému E. L., nar. XX.XX.XXXX., škodu vo výške 505,- Eur.

Podaním doručeným okresnému súdu dňa 16.08.2019 odsúdený požiadal o povolenie obnovy konania vo vyššie uvedenej veci.

Podľa § 394 ods. 1/ Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Skutočnosťou skôr neznámou v zmysle citovaného ustanovenia je potrebné rozumieť určitý objektívne existujúci jav, ktorý je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Dôkaz predtým neznámy môže byť taký dôkaz, ktorý v pôvodnom konaní nebol vykonaný, alebo taký, ktorý sice bol v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom. Existenciu nových skutočností v konaní o povolení obnovy konania je zároveň potrebné preukázať.

Podľa § 394 ods. 4 písm. b/ Tr. por., skutočnosťou skôr neznámou podľa odsekov 1 až 3 je aj strata účinnosti právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia podľa čl. 125 ods. 3 ústavy voči rozsudku vydanému na základe aplikácie takého právneho predpisu jeho časti alebo niektorého ustanovenia, ak tento rozsudok nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný.

Pri posudzovaní podmienok obnovy konania podľa citovaného zákonného ustanovenia (§ 394 ods. 1/ Tr. por.) súd hodnotí návrh z dvoch hľadísk, a to či ide o skutočnosti alebo dôkazy predtým súdu neznáme a zároveň či by tieto skutočnosti alebo dôkazy samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi známymi už v pôvodnom konaní mohli viesť k inému rozhodnutiu, než je pôvodné právoplatné rozhodnutie uvedené v ods. 1 § 394 Tr. por.

Skúmanie, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú tak kvalifikované, že sú spôsobilé samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné, než pôvodné právoplatné rozhodnutie, sa realizuje porovnaním doteraz vykonaných dôkazov a doterajšieho skutkového zistenia uvedeného vo výroku právoplatného rozhodnutia, s dôkaznou silou a významom novo tvrdených skutočností a novo navrhovaných dôkazov. Pre pozitívne rozhodnutie o návrhu na povolenie obnovy konania musí byť výsledkom tohto skúmania dôvodný predpoklad pre možnú zmenu pôvodného právoplatného rozhodnutia.

Po preskúmaní spisového materiálu krajský súd dospel k záveru, že okresný súd v danom prípade postupoval dôsledne a dokazovaním, ktoré na verejnom zasadnutí vykonal, si vytvoril dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie, že v prípade odsúdeného neboli splnené podmienky pre povolenie obnovy konania v predmetnej trestnej veci. Z jeho návrhu a následnej výpovede na verejnom zasadnutí je zrejmé, že obnovy konania sa domáha z dôvodu legislatívnej zmeny ustanovenia § 212 Tr. zák., ktorá nastala s účinnosťou od 01.08.2019. Podľa neho ide o takú novú skutočnosť, ktorá je spôsobilá naplniť

hypotézu právnej normy v ust. § 394 Tr. por., a vyvolať týmto ustanovením upravené právne účinky. V tomto smere považoval v súlade so zásadami trestného konania, aby súd povolil obnovu konania a aplikoval v jeho veci súčasné znenie § 212 ods. 1/ Tr. zák., ktoré je pre neho pri ukladaní trestu priaznivejšie.

V nadväznosti na uvedené krajský súd zdôrazňuje, že pri časovej konkurencii viacerých zákonov v čase od spáchania trestného činu do času, kedy sa o ňom rozhodne, platí s poukazom na ust. § 2 Trestného zákona všeobecný zákaz retroaktivity hmotnoprávných noriem. Tento nachádza výraz priamo v zákonomnom znení prvej vety tohto ustanovenia: „Trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný.“ Výnimkou zo všeobecnej zásady je použitie retroaktivity pri časovom strete zákonov, ak je to pre páchatel'a priaznivejšie, avšak podľa zákonného znenia "len v čase medzi spáchaním činu a vynesení rozsudku".

Aplikujúc na túto vec, skutok, za ktorý bol Ivan Kováč odsúdený, bol v čase uznania jeho viny a pri ukladaní trestu právne kvalifikovaný v súlade s Trestným zákonom a okresný súd v napadnutom uznesení okolnosti právnej kvalifikácie skutku a ukladania trestu odsúdenému dostatočným spôsobom ozrejmil. Postup súdu v pôvodnom konaní pritom vychádzal zo zjednoteného výkladu zákona podľa stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Tpj 78/2011 prijatého 12. decembra 2011 a uverejneného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č. 6/2012. Uvedené stanovisko síce nebolo pre súdy záväzné, v kontexte vtedajšej právnej úpravy však okresný súd nemal žiadny dôvod ho neakceptovať. Zhrnúc vyššie uvedené, použitie retroaktivity v trestnom konaní je síce v súlade s ústavnou zásadou v čl. 50 ods. 6/ Ústavy Slovenskej republiky v prospech páchatel'a povinné, avšak moment, ktorý jej aplikáciu ohraničuje, je vynesenie rozsudku vo veci samej. Keďže u odsúdeného v období medzi spáchaním trestného činu (04.11.2014) a vyhlásením rozsudku súdom prvého stupňa (06.07.2015) nedošlo ku zmene zákonných ustanovení vo vzťahu k posúdeniu trestnosti spáchaného trestného činu a ukladania trestu odsúdenému, možno konštatovať, že nejde o situáciu, ktorú upravuje druhá veta ust. § 2 ods. 1/ Tr. zák.

Pokiaľ odsúdený argumentoval tým, že povolenie obnovy konania odôvodňuje ust. § 394 ods. 4 písm. b/ Tr. por., okresný súd správne poukázal na skutočnosť, že síce došlo k vyššie uvedenej zmene právneho predpisu, ale nie v dôsledku rozhodnutia Ústavného súdu SR o nesúlade právneho predpisu s ústavou, ústavnými zákonmi, resp. ďalšími právnymi predpismi. Odsúdený tiež v sťažnosti namietal, že súd nevypočul ním navrhovaných svedkov, týchto však v návrhu na obnovu konania, ani na verejnom zasadnutí neuviedol, a ani v sťažnostných dôvodoch nešpecifikoval, o aké osoby sa má jednať a k akým skutočnostiam majú byť vypočuté, preto aj v tejto časti považoval krajský súd jeho sťažnosť za nedôvodnú.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Z uvedených dôvodov krajský súd v súlade s citovaným ust. § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.